

Kogukonnad

Eesti Ökokogukondade Ühenduse ajakiri

Juuni 2010, nr 5

Sisukord

Juhtkiri.....	2
Uudised.....	2
Sel nädalavahetusel Eesti ökokogukondade IV kokkutulek.....	2
Gaia Hariduse infopäev 18. juunil	5
Logokonkursile laekus 13 toredat tööd.....	6
Selle aasta Euroopa ökokogukondade kokkutulek toimub Itaalias.....	6
NB! Listidega liitumine on muutunud!!!.....	6
GENi uudised.....	7
Eesti ökokogukondade liikumine Facebookis...7	
GEN-Europe Facebookis.....	7
Kuidas saada Eesti Ökokogukondade Ühenduse ja GENi liikmeks.....	7
Kuidas panustada Eesti Ökokogukondade Ühenduse tegevusse.....	7
Artiklid.....	7
Kogukonna jõud	7
Eesti pärimusmeditsiin	9
Välismaa: TING kui jutusauaringist kantud kogukondlik praktika	10
Südame asi – rõõm üheskoos tegutsemisest 11	

Ajalehe „KoguKonnad“ ilmumist toetab **Avatud Eesti Fondi Vabaihenduste Fond**, mis on rahastatud Islandi, Liechtensteini ja Norra poolt EMP finantsmehhanismi ning Norra finantsmehhanismi vahendusel.
Suur suur aitäh!

Eesti Ökokogukondade Ühendus on **Global Ecovillage Network (GEN) Europe** liige.

MTÜ Eesti Ökokogukondade Ühendus
www.kogukonnad.ee

Juhtkiri

Eestlased, tundub, on kohati hingelt samas nii suurtena, harjunud mingeid teemasid enda jaoks kuidagi maha salgama. Paljud neist teemadest ja mis nendega seonduvad on just kui nagu tabu: sünd, surm, vaimsus, elutee ja unistused, suhted, seksuaalsus ja mis kõige olulisem: tunded.

Nendest mitterääkimine keeb inimeste sees ja plahvatab aeg-ajalt. Valusana. Või hakkab elama haigusena.

Kohati tundub, et elu on õpetanud paljusid vaikima, ise hakkama saama, end mitte väljendama, enda sisse elama, oma tegelikke tundeid mitte välja näitama ja tugev välja nägema: üksi olema ja üksi tegutsema. Kui palju seda Eestis on! Paljud tegelikult ikka usaldavad oma naabrit? Sõpra? Töökaaslast? No kohe tegelikult? Et kui on häda, kas ikka räägin? Kui saan haiget, kas räägin? Ja kui on valusad tunded, kas ikka jagan? Me elame nii palju oma elu ainult enda sisse. Eriti oma valu. Aga kas see peab nii olema?

Paljudele tegelikult meeldib ja paljud ka julgevad (nii, et ei kahtlusta vastureaktsiooni) oma sõpru, perekonda või perekonnatuttavaid tegelikult usaldada? Rääkida südamest südamesse. Rääkida ära. Ja kuulata ära (tegelikult ka kuulata ja kuulda) ja olla kuulatud? Selle peale võiks mõelda...

Minu väga hea joogaõpetaja ja õpetaja Holger Oidjärv ütles hiljaaegu: „Ainult silmast silma saame rääkida südamest südamesse.“ Mõeldes selle all rohkem seda, et inimesed võiksid internetist välja tulla (selline oli kontekst ja nad, ausõna, ikkagi võiksid sealt või siit ikka lõpuks välja tulla). Aga sellel lausel on minu jaoks ka sügavam tõepõhi all.

Kas me julgeme silma vaadata ja võtta aega oma kaaslaste kuulamiseks? Mõistmiseks? Silm kui hinge peegel. Süda kui ühenduse ja usalduse loomise sild. Kas julgeme enda silmad ja südame teise inimese ees avada? »

Väljaandja MTÜ Eesti Ökokogukondade Ühendus
www.kogukonnad.ee

Toimetaja Kadri Allikmäe (kadri [at] kogukonnad.ee)
Kujundaja Auli Kütt (auli.kytt [at] maavald.ee)

Palun ole looduskallis ja ära prindi seda ajalehte, kui Sul just väga tarvis pole!

Mitte kõigil ei pea olema ühesugune elumaailm. Tihti-peale võime märgata, et rääkides ühest asjast, saavad teised hoopis teisti aru ja teiste juures võib meid ärritada miski, millel pole mingit alust ning tüli tekib tühja asja pärast. Lihtsalt teineteise mõistmatusest.

Aga lahendused On ju olemas! Meie südames!

Kust neid leida? Kuidas hakata mõistma ka kõige mõistetamatus olukorras? Neile küsimustele seekordsel ökokogukondade kokkutulekul vastuseid otsimegi!

Kui süda on korras, oleme kõik teineteisele lähedased ja soovime kõigile head. Ja isegi kui süda on alles teel sinna poole, võime proovida mõista, et teeme kõik igas hetkes oma parima. Nii on võimalik paljutki andestada. Proovigem leida see ühine südamekeel, see südamekeel, milles me kõik tegelikult ka sõnadeta räägime. Tere tulemast selle aasta ökokogukondade kokkutulekule seda südamekeelt avastama!

Seekordses numbris saate lugeda sügavamaid sissevaateid paari koostegemisse ning koosolemise teemadel. Erki Kaikkonen kirjutab Põhjamaade kogunemisest TING, millel on täiesti omaette sotsiaalse toimimise mudel – millelt võiksime kõik õppida. Ingrid Vooglaid kirjutab Richard Adams'i raamatust Watership Down ja kuidas seal läbi metafooride on räägitud inimeste elust. Alar Krautman tutvustab meile Eestis veel uut ja huvitavat pärimusmeditsiini. Südame asja tegijad jagavad meiega oma õnnestumiste põhjuseid ning annavad inspiratsiooni, kuidas teistegi kogukondlike projektide puhul toimida. Suur, suur aitäh kõigile seekordsetele ajakirja „KoguKonnad“ panustajatele: Erki Kaikkonen, Ingrid Vooglaid, Alar Krautman, Kristina Paškevičius, Ursula Udras, Elbe Kuldmäe, Piret Kase, Kaie Palumets, Raido Rõivas, Indrek Paide, Paavo Eensalu, Auli Kütt ja Ele Koppel. Aitäh ka Terje Toomile ja Ragnar Kurmile listide korrastamise eest. Kalle Pungasele ja Knut Klaisile kodulehekülje haldamise eest!

Kadri

www.kogukonnad.ee

Uudised

Sel nädalavahetusel Eesti ökokogukondade IV kokkutulek

Armsad sõbrad,

Eesti ökokogukondade IV kokkutulek toimub juba sel nädalal, 17.-20. juunil, Vatlas, Läänemaal. Palume kõigil aegsasti registreeruda, et varuda piisavalt toidukraami. Oodata on palju huvitavaid ökoainimesi välismaalt ning muusikat, tantsu ja liikumist. Selleks palume kõigil kaasa võtta ka pillid. Sellesuvine kokkutulek keskendub kogukondade sotsiaalsele aspektile ning kannab nime "Kogukondadeks kokku tulemine, koos olemine. Kuidas kasvada sotsiaalselt terveks kogukonnaks."

Kava

Koguneme **neljapäeva õhtust** alates:

Neljapäeval kell 19 on **õhtusöök** ja kell 20 algab **ühenduse üldkogu koosolek**, kuhu on lisaks ühenduse liikmetele oodatud ka kõik teised tegevuses kaasalööjad. Kõik on teretulnud astuma liikmeks. [Lisainfo selle kohta »](#)

Reedel kell 11-18 tutvustame **Gaia Hariduse programmi**, millest kõik võivad osa võtta. Pärast õhtusööki 19.30 paiku avame kokkutuleku suuremalt, st toimub algus- ja tutvustusring. Gaia Haridus ehk Maaema haridus on Eesti Ökokogukondade Ühenduse haridusprogramm noortele ja kõigile täiskasvanuile, kes on huvitatud uutmoodi ja praktilisest haridusmudelist, kuidas muuta meie elu siin maal jätkusuutlikuks.

Laupäeval ja pühapäeval õpime üheskoos tundma **kogukonna sotsiaalset aspekti**. Mõlemal päeval algab programm kell 9:30 sotsiaalsete tehnikatega. Hommikul viime läbi avatud ruumi, seejärel jaguneme töötubadeks, pärastlõunal toimub kõigile maailmakohvik teemal "Usaldus ja koostöö: kuidas luua ja hoida konstruktiivseid suhteid gruppis". Ametlik programm kestab 9:30-18:00. Edasi jätkame kultuuri ja muusikaga.

Laupäeval ja pühapäeval on kavas mitmed **töötoad, loengud, võimalus praktiliselt osaleda**, leida lahendusi ka oma kogukonna, töökollektiivi või grupi probleemidele. Aga põhiline on see, et me loome selle kokkutuleku kohapeal kõik ise. Kõik, mida me kõik soovime, loome me ise. Sh töötoad.

Reede ja laupäeva **õhtul** toimub kultuurprog-

ramm. Võtke kõik julgelt kaasa oma muusika-riistad. Panustamis- ja mängimisvõimalusi jagub! Eriti oodatud trummid-kitarrid. Mitmeid esinejad ja dj-d. **Laupäeval** teeme üheskoos Kristina Paskeviciuse ja Raido Rõivase eestvedamisel läbi Südame asja, Karuneshi II dünaamilise südameditatsiooni. Järgneb Margus Aru kontsert.

Täpsemat kava loe SIIT »

Mis on kogukondade sotsiaalne aspekt?

Kogukondade sotsiaalne aspekt tegeleb kõigi nende küsimustega, mis puudutavad inimtegevuse protsessi:

- Inimeste tunded, emotsioonid,
- Koostoimimise mehaanika: otsustusprotsess, ühistegevus, koos millegi tegemine (küsimus, kuidas seda siis teha nii, et kõik oleksid õnnelikud?)
- Kuidas toimida koos nii, et kõigi vajadused on arvestatud?
- Kuidas luua usaldust ja tõelist kontakti inimeste vahel?
- Kuidas olla kontaktis teiste inimestega ja neid nende teekonnal tõeliselt toetada?
- Kuidas ületada kogukondade kujunemises esinevaid takistusi ja püsima jääda?
- Kuidas lahendada konflikte, hoida kogukonna ja enda tervist?
- Kuidas teha paremini koostööd ja jõuda mõtetest tegudeni?

Need on küsimused, millega kogukondade sotsiaalne aspekt tegeleb. Need on tegelikult ju küsimused, mis maapealse elu võimalikuks teevad. Me loome ja meie elus on olulised protsesside tulemused. Aga kuidas jõuda ikkagi tulemuseni nii, et see oleks kõigile osalistele meeldiv protsess, see on küsimus. Samuti, kuidas inimestena ikkagi elada nii, et teineteist siin maapeal hoida.

Selle aasta kokkutulekul tuleb juttu:

- Foorumi meetodist (tutvustab Saksa ökoküla ZEGG elanik Ina Meyer-Stroll, foorumi koolitaja),
- draakoniunistamisest: planeerimistehnika, mille tulemusel on tehtud väga viljakaid projekte,
- Vägivallatust suhtlemisest,
- Organisatsiooni arenguprotsessi filosoofiast nimega tunnustav uurimine (*appreciative inquiry*),
- Iidsest indiaani jutupulgaringist, mida põlisrahvas on oma praktikates kasutanud juba tuhandeid aastaid.
- Teistest grupitöö tehnikatest, mis inimesi ühendavad (nt paaristöö, süvakuulamine),

- Sellest, mis ikkagi paneb inimgrupi omavahel koostööd tegema, kuidas olla grupina terve ning julge, väljendamaks oma ideid ning toetamaks teiste omi.

Ruumiloojate ja sotsiaalsete meetodite tutvustajatena aitavad meid:

- **Ina Meyer-Stroll** Saksamaalt ökokülast Zegg
- **Nara Petrovič** (kirjanik, Sloveenias mitmeid auhindu võitnud raamatu "God - a users guide" autor, Sloveenia koristusaktiooni Ocistimo üks juhte, Sloveenia koristas 17. aprillil oma riiki 270 000 inimesega). [Intervjuu Bioneeris](#) » (tõlge: Paavo Eensalu, intervjuu ilmunud ingliskeelsena ka KoguKonnad 1. numbris)
- **Aili Pyhälä** (PhD, Arengu-uuringud, elanud Aafrikas, sündinud Mehhikos, enamiku aja sõidab maailmas antropoloogilisi uuringuid tehes ringi, Soome ökokülaste võrgustik)
- **Tanja Korvenmaa** Soome ökokülaste võrgustikust (spetsialiteet: süvakuulamine, vägivallatu suhtlemine, sotsiokraatia, vägivallatu suhtlemine).

Eestist on lubanud tulla loengut pidama ka jooga-õpetaja, geobioloog **Holger Oidjärv** ning psühholoog **Inge Tael**. Kaasa teevad veel mitmed Eesti tegijad: **Alar Krautman** (pärimusmeditsiin), **Eha Metsallik** (muinasviljelus, mesindus), **Riinu Lepa** (metameditsiin), **Enemari Möldre** (gobeläantehnika), **Erki Kaikkonen ja Ave Oit** (jutupulga ringi tehnika), **Malle Koppel** (holistiline teraapia), **Eva Ladva ja Andres Tamm** (vägivallatu suhtlemine) ja kõik Gaia Hariduse koolitajad!

Jeffory Soto (Hawaii) ja **Crystal Ra Laksmi** (Eesti) tutvustavad Havai ökoelu ja võivad ka jagada mida on õppida delfiinidelt ja vaaladelt, et inimestena paremini kogukonnas hakkama saada.

Samuti oleme kavandanud hulgaliselt tegevust lastele: Seda viivad läbi: **Suusi Kuu, Malle Koppel, Janika Ebrus** ja **Helen Rohumaa**.

Gaia Hariduse infopäev: reedel

Gaia haridusprogrammile pandi alus 2005. aasta oktoobris Shotimaal, Findhornis, ühes maailma vanimas ökokogukonnas, mille liikmed soovisid jagada hästitoimivate ökokogukondade kogemusi laiemale huviliste ringile. Gaia Hariduse ehk eestindatuna Maaema hariduse eesmärk on käsitleda Maad kui tervikorganismi ja inimesi osana sellest tervikust.

Oluline on tasakaal ning sujuv koostöö erinevate

osade vahel. Gaia haridusprogramm on jagatud neljaks suureks valdkonnaks ning need on: maailmavaateline, majanduslik, ökoloogiline ja sotsiaalne aspekt.

Infopäeval on kõigil huvilistel võimalus osaleda ökokülade nelja valdkonna töötubades ning selle haridusmudeli olemusega lähemalt tutvuda. Koolitajad on nii Eestist kui välismaalt. Eesti Ökokogukondade Ühendus on Gaia Haridusprogrammi väljatöötamisega tegelenud nüüdseks aasta ning programmis töötab kaasa ligi 20 koolitajat.

Täiendavad töötoad kokkutulekul:

- eestlaste muinasmeditsiinist ja muinasviljelusest: Eha Metsallik
- metameditsiinist: Riinu Lepa
- kindlasti leiab tegevust ka lastele: Helen Rohumaa, Janika Ebrus, Malle Koppel, Suusi Kuu
- avatud ruumi (Open Space) ja maailmakohviku (World Cafe) arutelud annavad võimaluse kõigile oma ideede tutvustamiseks.

Samuti on plaanis ulatuslik kultuuriprogramm, millega kõik saavad liituda ja ka oma ideid välja pakkuda. Oma lubaduse anda 1-tunnine kontsert on andnud ka Margus Aru! Vikerkaarelaulud: Tom Valsberg (Indigolapsed) ja Jonathan Flack (Austraalia). Oleme üritusele kutsunud ka Läänemereäärsete ökokülade esindajaid ning teisi Euroopa ökokogukondade ühendusest.

Kõik on oodatud pakkuma välja oma ideid, mille nad soovivad üritusse panustada. Kõik ettepanekud töötubade läbiviimiseks on väga tervetunud! Anna oma ideest teada Kadri: kadri [at] kogukonnad.ee.

Kogukondade tutvustus:

Reede õhtule oleme planeerinud aja, et kogukondlikud ettevõtmised saaksid end tutvustada. Anna oma projekti või kogukonna tutvustamise soovist teada Avele: ave [at] kogukonnad.ee

Praktiline info:

Registreerumine ja transport: Kui soovid osaleda, palun kirjuta kokkutulek[at]kogukonnad.ee. Kindlasti märgi, mitmeks päevaks kokkutulekule tuled ning kas vajad või saad ise pakkuda trans-

porti Vatlasse jõudmiseks. Kui vajad abi transportiküsimustes või pakud võimalust ka teistele tulla Sinu autoga, palun võta palun otse ühendust Maarjaga (maarja.rand[at]gmail.com).

Registreerumise ja osalustasu: maksmise tähtaeg on 12. juuni. Osalustasu ülekande saad teha ühenduse kontole: a/a 221041330534, MTÜ Eesti Ökokogukondade Ühendus.

Osalemistasud

Reede 175 kr
Laupäev 200 kr
Pühapäev 150 kr
Neljapäeva ja reede õhtu eraldi 60 kr
Reede-pühapäev kokku 525 kr

Kuni 12- aastastele lastele on osalemine tasuta. Kõik osalemistasud on arvestatud otseste kulude põhjal ja oma osalemisega toetad kokkutuleku toimumist. Vatla mõisas asuv algkool, mis on seekordse kokkutuleku asupaigaks, pakub meile ruume kasutada mõistliku tasu eest ning soovib laekunud summa eest osta koolile uue printeri.

Toit

Pakume looduspuhast taimetoitu.

Ööbimine

Ööbimine telkides või mõisahoones!

Kokkutulekule võta kaasa:

- toidunõud
- magamiskott
- magamiseks matt
- isiklikud pesemisvahendid
- telk soovi korral

Vatla mõis on ruumikas ning soovijad saavad majas ööbida. Kes eelistab aga telkida, siis selleks on samuti võimalus. Olemas on soe vesi ja võimalus duši all käia.

Toetused:

Kui Sa soovid kokkutulekul kindlasti osaleda ning ainsaks takistuseks saab rahaliste ressursside piiratus, palun anna sellest teada agnes[at]onnepank.ee. Kõigil on võimalik osaleda vajadusel soodsamalt ning panustada vabatahtliku tööga.

Samuti võta palun Agneseaga ühendust, kui

soovid toetada kokkutuleku korraldamist või nende inimeste osalemist, kel hetkel ressursse napib.

Kontaktid

- Registreerumine:
kokkutulek[at]kogukonnad.ee
- Üldkoordinatsioon ja programm:
kadri[at]kogukonnad.ee
- Toetuste küsimine: agnes[at]onnepank.ee
- Transpordi pakkumine ja palumine:
maarja.rand[at]gmail.com
- Kommunikatsioon: tiina[at]kogukonnad.ee

Tutvu lähemalt Vatla mõisaga.

Vaata pilte mõisast.

Vaata eelmise aasta kokkutuleku pilte.

Tervitustega

Eesti Ökokogukondade Ühendus

Gaia Hariduse infopäev 18. juunil

Juba aasta aega on umbes 20 inimest Eesti ökokogukondade ühendusest koos töötanud Eesti Gaia Hariduse programmi kallal. 18. juunil toimub Eesti ökokogukondade kokkutuleku raames Gaia hariduse infopäev! Tulge tutvuma!

Gaia Haridusprogramm sai alguse Euroopa ökoküladest. See on tervikliku elu programm, mis rajab teed jätkusuutlikule tulevikule külakogukonnas, koolis või grupis. Gaia Haridus on õpetus sellest, kuidas elada ennast, teisi ja Maakera hoides. Infopäev toimub Eesti ökokogukondade kokkutulekul

Gaia Hariduse ja infopäeval toimuva lühitutvustus

Meie kui kogu inimkonna vajadust Gaia ehk Maa-ema harmooniliselt koos eksisteerida tingib ainuüksi fakt, et see on ainus planeet, mis meil on. Me oleme temast täielikus sõltuvuses ning meie ellujäämine sõltub oskusest tegutseda planeedil nii, et Gaia suudaks säilitada eluks vajalikku keskkonda. Sellest tulenevalt vajame me uut ja terviklikku käsitlust sellest, kuidas elada nii, et me selle tõsiasjaga kõikides eluvaldkondades arvestaksime.

Rahvusvaheline Ökokülade Võrgustik (The Global Ecovillage Network e. GEN) on seisukohal, et kõige edukam viis selle mõtteviisi edendamiseks on haridus kui uus üleilmne õpetus kohtumaks 21. sajandi väljakutsete ning võimalustega. Need on teadmised, mis annavad arusaamise Maast ehk Gaiast kui tervikust, mille üheks osaks oleme

ka meie - inimesed. See õpetus jagab praktilisi oskusi harmooniliseks koostöömiseks koos kõige olevaga.

Gaia haridusprogrammile pandi alus 2005. aasta oktoobris Shotimaal, Findhornis, mis on üks vanimaid ökokogukondi maailmas. Findhorni algatusrühm soovis jagada edukalt toimivate ökokogukondade kogemusi laiemale huviliste ringile.

Gaia haridusprogramm on jagatud neljaks suureks valdkonnaks:

- maailmavaateline,
- majanduslik,
- ökoloogiline ja
- sotsiaalne.

Kõik neli valdkonda jagunevad omakorda väiksemateks mooduliteks, mis kokku moodustavad tervikliku kogemuste baseeruva õpetuse, et toetada jätkusuutlikku eluviisi meie planeedil. Võtmesõnadeks on tasakaal, sujuv koostöö ning teadlike valikute tegemine. Õppekava on paindlik, mis võimaldab seda rakendada nii pikema kui lühema kursusena. Samuti on programm kohandatav reaalsete olude ja vajadustega.

Eesti Ökokogukondade Ühenduse esindajad said Gaia haridusprogrammi algatajatelt loa seda haridusmudelit ka Eestis rakendada ning meie vajadustele ja oludele kohendada. Alustasime 2009. a sügisel, mille tulemusena valmisid 7-nädalane pilootprojekt Rocca al Mare Kooli gümnaasiumi õpilastele, tutvustav infopäev Tallinna Ülikooli alternatiivpedagoogidele ja koostöös Vabaharidusliiduga lühikursus täiskasvanutele. Täna oleme valmis oma teadmisi ja oskusi jagama kõigile soovijaile.

Infopäeval on kõikidel võimalus selle haridusmudeli olemusega lähemalt tutvuda ning töötubades kaasa lüüa. Ootame osalema nii haridusvaldkonnas tegutsevaid inimesi kui ka teisi huvilisi!

Vaata lähemalt: www.gaia.org/gaia/education ja www.gaiaeducation.org

Tutvustavaid artikleid portaalis Bioneer:
<http://www.bioneer.ee/eluviis/okokogukonnad/aid-7482/Gaia-Haridus-%E2%80%93-kellele-ja-milleks-ning>
<http://www.bioneer.ee/eluviis/okokogukonnad/aid-7819/Raido-R%C3%B5ivas%3A-Gaia-haridus-aitab-teha-teadlikumaid-valikuid>

Gaia Haridust tutvustav infopäev toimub reedel, 18. juunil kell 11-18 Läänemaal, Hanila vallas, Vatla mõisas (huvi korral vaata lähemalt: <http://www.mois.ee/laane/vatla.shtml>).

Infopäeva toimumist toetab Vabaühenduste Fond, mida rahastavad Norra, Island ja Liechtenstein Avatud Eesti Fondi vahendusel. Kui soovite ka toitlustamist, siis on vajalik võtta kaasa 175 eek, mis läheb toidukulude katteks (lõuna ja õhtusöök). Heaks tavaks on oma toidunõude kaasa võtmine, vältimaks keskkonna koormamist ühekordsetest nõudest tekkiva prübiga. Soovijad võivad tulla ka oma piknikukorviga. Toitlustamise soovijatel palume sellest teada anda hiljemalt 16. juunil [ele.koppel\[at\]gmail.com](mailto:ele.koppel[at]gmail.com) Lisaküsimuste korral kirjutage samuti samale meiliaadressile.

Samas toimub ka ökokogukondade kokkutulek, mis seekord keskendub kogukondade sotsiaalsele aspektile pealkirjaga "Kogukondadeks kokku tulemine, koos olemine. Kuidas kasvada sotsiaalselt terveks kogukonnaks?" Kui olete ka seal osalemisest huvitatud, vaadake lisainfot siit: www.kogukonnad.ee (siin on tähtajaks märgitud küll 12. juuni, kuid kui loete seda kirja hiljem ja soovite osaleda, siis saate registreeruda veel 16.juunini)

Huvilisi ootama jäädes,
Ele Koppel,
Gaia Hariduse üks eestvedajatest

PS. Info on mõeldud vabalt levitamiseks. Kui teate võimalikke huvilisi, oleme tänulikud kui neidki teavitate!

MTÜ Eesti Ökokogukondade Ühendus / Gaia Haridus

Logokonkursile laekus 13 toredat tööd

MTÜ Eesti Ökokogukondade Ühenduse seekordsele logokonkursile laekus tervelt 13 toredat tööd. Nende vahel teeb valiku meie ühine ring Eesti Ökokogukondade IV kokkutulekul Vatla mõisas. Arutelu toimub 17. juuni ehk neljapäeva õhtul algusega kell 20:00, mil toimub ühenduse üldkogu.

Suur tänu kõigile kandideerijatele ja autoritele suure vaeva eest!

Selle aasta Euroopa ökokogukondade kokkutulek toimub Itaalias

Selle aasta Euroopa ökokogukondade kokkutulek toimub Damanhuri kogukonnas Põhja-Itaalias, kus elab ligi 1000 inimest 20-listes kogukonda-

des. Eestit läheb sel aastal esindama taas ligi 10-liikmeline delegatsioon. Vaata lähemalt Damanhuri kohta: www.damanhur.info ja www.thetemples.org (Damahuri eriliste inimkonna templite kohta). Kokkutulek toimub 6.-11. juulil. [Loe rohkem siit »](#)

Tagasi tulles teeme kindlasti piltide vaatamise ja kogemuste jagamise ürituse! Neilt on väga palju õppida!

NB! Listidega liitumine on muutunud!!!

Hea listiadmin Terje kirjutab, kuidas on muutunud listidega liitumine.

Kogukonnalisti Head Tavad:

- jälgi palun, et pealkiri oleks selge ja informatiivne
- kui vastad kirjale, siis pööra tähelepanu, kas soovid vastata tervele listile või ainult kirja saatjale.
- Vaikimisi *reply*-ga läheb vastuskiri ainult kirja saatjale.
- Listiga liitumine, listist lahkumine, arhiivi vaatamine jne -
- Teadete list - <http://anahata.imelaps.ee/cgi-bin/mailman/listinfo/teated>
- või kirjuta meilile [terje \[at\] kogukonnad.ee](mailto:terje[at]kogukonnad.ee)
- Gaia Hariduse list: <http://groups.google.ee/group/gaiaharidus>

GENi uudised

Kõige värskemad GENi (Euroopa Ökokogukondade Ühenduse) uudised tulevad alati GENi postiloendisse. Samuti on nad olemas ka GENi koduleheküljel. Parim viis uudistega kursis olla on ka ise midagi realselt teha. St, et kõik on teretulnud panustama kõikvõimalikesse GEN Eesti ja usun, et ka GEN Europe'i tegemistesse.

Kes soovib liituda GENi ehk Euroopa Ökokogukondade Ühenduse üldise rahvusvahelise postiloenditega, [saab seda teha siin »](#)

Eesti ökokogukondade liikumine Facebookis

<http://www.facebook.com/kogukonnad>

GEN-Europe Facebookis

[Lehekülg »](#) ja [grupp »](#)

Kuidas saada Eesti Ökokogukondade Ühenduse ja GENi liikmeks

Kes soovib panustada Eesti Ökokogukondade tegevusse on seda väga teretulnud tegema, astudes ka meie liikmeks. Ühenduse liikmeksastumi-

ne on vabatahtlik ja kõik inimesed, kes pooldavad loodushoidu, säästlikku eluviisi, koostööd ja enese arengut on väga teretunud. Kokkuleppe-line 1 ÖKO ehk 111 kr suurune aastamaks on meile abiks, et saaksime jätkata suviste kokkutulekute korraldamist. Aastamaks on mõeldud hea solidaarsusmaksu ja panusena inimestelt, kes toetavad meie tegevust.

EÖÜ liikmeksastumise huviga kirjuta palun Svenile sven.aluste[at]esna.ee.

Kirjuta palun ühtlasi, miks see sinu jaoks oluline on ning kuidas Sa sooviksid ühenduse tegevuses kaasa lüüa.

GEN Europe'i toetavaks liikmeks astumiseks tuleb kirjutada avaldus. See on väga lihtne ja toob kaasa palju privileege GENi üritustel osalemisel. Aastamaks on 25 eurot.

[Tutvu materjalidega siin »](#)

Kuidas panustada Eesti Ökokogukondade Ühenduse tegevusse

1. Läbi vabatahtliku töö:

- Panustades ajakirja KoguKonnad toimetuse töösse (kõik artiklid on teretunud). Kirjuta kadri [at] kogukonnad.ee
- Tullles appi IT-tiimi. Meil on tarvis abi www.kogukonnad.ee halduses ja muudiski põnevates projektides. Selleks kirjuta Knutile: knut [at] savikodu.pri.ee
- Tunned endas ära ökokoolitaja? Või pakud muid toredaid koolitusi, mis võiksid meie tegevusega haakuda? Siis võid liituda Gaia Hariduse programmiga, töötame välja ökoloogilisi koolitusi koolidele, õpetajatele, organisatsioonidele, huvilistele. Selleks kirjuta Elele: ele [at] kogukonnad.ee

2. Toetades ühenduse tegevust rahaliselt.

Kõik annetused ja toetused meie tegevuse korraldamiseks on teretunud. Tänu sellele saame korraldada suvist kokkutulekut, kutsuda välismaiseid esinejaid ja oma põhitegevust üleval hoida. Oleme tänulikud igasuguse abi eest.

MTÜ Eesti Ökokogukondade Ühenduse arveldusarve Swedbankis on 221041330534. Kui soovid toetada mõnda konkreetset üritust, nt ökokogukondade kokkutulekut, ole palun hea ja märgi selgitusse toetuse siht.

Artiklid

Kogukonna jõud

Ingrid Vooglaid, Lannu ökoküla idee üks algatajaid

Uut kogukonda rajades kerkib küsimus, mis on kõige olulisem, millele toetuda. Sattusin hiljuti lugema raamatut, mis maalib pildi ühe kogukonna sünnist ja kasvamisest. Richard Adamsi *Watership Down* võimaldab mõtiskleda paljudel kogukonda puudutavatel teemadel. Seekord piirdun enda arvates olulisima joonega selles, milleks on iga kogukonnaliikme eriomaste annete märkamine ja nende toetumine.

Jänestest rääkiva loo suur seiklus algas hetkest, mil olemasolevas kogukonnas üsna madalat positsiooni omav ja üldiselt imelikuks peetav jänes nimega Fiver rääkis oma vennale Hazelile, et tunneb lähenemas kogukonda ähvardavat ohtu. Ta ei osanud oma tunnet millegagi selgitada, kuid eriti tugevaks muutus see tunne puust tahvli lähedal, millel on teade selle koha peatselt ehitusplatsiks saamisest. Hazel, kes ainsana teadis, et Fiveri tundmised on tavaliselt õiged, aitas tal peajänes jutule saada ja paluda, et kõik jänesed evakueeritaks. Peajänes naeris nad välja, kuid sellest hoolimata õnnestus neil veenda veel mõned jänesed kaasa tulema ja põgeneda. Kaasa tulid Bigwig, kes nad valvurina peajänes juurde sisse lasi ja seega tulevikulootuse kogukonnas kaotas; naaber Dandelion; Blackberry, kes arvas, et puust tahvel on inimeste viis üksteisele märke edastada; Fiveri väike arglik sõber Pipkin, kelle kaasa meelitamiseks palju aega kulus; kaasatulistajate otsingul leitud Hawkbit; tugev noor sõjaväelootuse, kuid kannatamatu iseloomuga Buckthorn; noored poolnälginud Speedwell ja Acorn; ning peajänesega vaikne ja

otsekohene vennapoeg Silver, keda kaaslased sõjaväes sugulussidemete pärast halvustasid.

Hazel teadis, et esimesena ennast kaasa pakkunud sõjaväelane Bigwig oleks seltskonnas väga kasulik, kuid kartis ka, et tüli norima kippujaga tuleb probleeme. Ometi ei näidanud ta oma kahtlusi välja ja ütles vaid, et rõõmustab tema tuleku üle. Hawkbiti mäletas Hazel ühises urus veedetud viiest talvapäevast kui aeglast, rumalat ja tüütut jänest, kuid leidis, et praegu pole aeg valimiseks ja teadis, et peamiselt on neil lootust kaasa saada vaid madala positsiooniga jäneseid. Hazel otsustas kohe alguses, et ei lase kellelgi teistest väiksematele Fiverile ja Pipkinile liiga teha ning teel tuli tal korduvalt nende heaolu, Fiveri tundmuste arvestamise ja Pipkini järeleaitamise eest seista. Blackberry arukad tähelepanekud, Dandelioni kiired jalad ja õigel hetkel õigel teemal vestetud lood, Bigwigi aukartust äratav kogukus ja jõud, Pipkini väike kogu ja kasvav vaprus nagu ka kõigi teiste vaprus, võitlusoskused ja kokkuhoidmine kindlustasid, et seltskond jõudis Fiveri kujutletud kohta ja rajas seal elujõulise koloonia

Hazel arvestas valikutes, et igaüks saaks oma andeid tugevdada ja näidata. Ta seadis Pipkini võõrasse kogukonda sisenemisel strateegiliselt tähtsale kohale, et tema väikest hinge soojendada ja et ta end kordki tähtsana tunneks. Tasuks jäid kaaslased oma annetele kindlaks ja katsid Hazelit, kui ta oli rumalaid valikuid teemas ning Pipkini kasvanud vaprust oli kasu nii Hazeli kui Bigwigi elu päästmisel. Kuigi Hazel teadis, et Fiveri tundmused on tavaliselt õiged, kulus mitu korda neist mööda vaatamist ja ohtu sattumist enne, kui ta selle lõplikult selgeks sai. Kuid selgeks sai see kõigile ja kui alati skeptiline Bigwig kohtus võõras kogukonnas nägijast emajänesega ning Fiveri esimese pesakonna üks poegadest ilmutas nägija tunnuseid, siis mõlemal juhul tunti need ära vajaliku andena, mis kogukonda kaitseb ja aitab.

Hazeli moto läbi kogu seikluse oli, et igaühte on vaja. Kedagi ei jäeta maha, ühtegi kogukonnaga liituda soovijat ei lükata tagasi, ühtegi võimalust midagi kasulikku õppida või uusi sõpru leida ei saa raisata. Teiste jänesete pahameeleks aitas Hazel hädas hiirt, kes hiljem andis neile teada eriti maitsvate taimede kasvukohast ning teatas lähenevatest vaenlastest. Samuti suunas ta kogukonna hoolitsema üsna agressiivse suhtumisega vigastatud kajaka eest, kes sai nende igataviseks külaliseks, aitas neil leida emajäneseid ja neid vaenuliku kogukonna eest kaitstes andis neile üleloomuliku kuulsuse. Hazeli tegude taga olev hoolimine oli küll kaetud ratsionaalsete seletustega, kuid hakkas külge isegi Bigwigile, kes põgenes militaristlikust kogukonnast, kust

nad emajäneseid kaasa meelitasid, võttis kaasa ka surma ootava vang. Blackavar, kes vangina oli armetu ja väeti, osutus eluvaimu tagasi saades vägagi vajalikuks metsas liikumise spetsialistiks.

Teel liitusid 11 retke alustanud isajänesed seltskonnaga teisest kogukonnast põgeneja Strawberry, kes osutus kasulikuks uudsel moel uru ehitamisel; 3 lahti päästetud puurijänes, 2 neist emajänesed, nende seas kogukonna esimese pesakonna ema angoorajänes Clover; kapten Holly, kes püüdis kogukonda takistada kodust lahkumast, kuid peale inimeste tekitatud hävingut nad vigastatuna üles otsis, et vabandust paluda; 10 militaristlikust kogukonnast põgenema meelitatud emajänes, kellest üks teel hukkus. Nende seas olid ka nägija ja juhi võimetega Hyzenthlay ning Fiveri kaasa Vilthuril.

Isegi rünnanud ja kaotanud militaristliku kogukonna 4 liiget, kes alla andsid, sulandusid uude kogukonda. Nende abiga ja koostöös militaristliku kogukonna uue juhiga, kes vana juhi alluvuses järjekindlalt nende vastu tegutsenud oli, rajati kahe kogukonna vahele uus, mis täideti oma kogukondadest lahkuvate noortega. Hazeli kogukonnas uute kommetega harjunud rajajad oskasid selleks ajaks juba olla paremad jänesed, kui nad oma vanas kogukonnas olid ning uus loodav kogukond tuli selle võrra parem.

Hazeli peamised tugevused juhina ja jänesena olid koostööoskus ja võime kõiges ja kõigis midagi väärtuslikku näha. Kuna ta toetus kõigile ja oli alati valmis kõigilt õppima, ei olnud kogukond tema nägu, vaid kõigi selle liikmete nägu. Loo olulisim kokkuvõte on välja öeldud raamatu keskel, lk 129: Nad olid saanud lähedasemateks ning väärtustasid ja toetusid üksteise võimetele. Nad teadsid nüüd, et just neist ja mitte millestki muust sõltuvad nende elud ja nad ei kavatsenud raisata midagi, mis neil omavahel olemas oli. See on oluline tarkusetera ka ökokogukondi rajavatele inimestele.

Eesti pärimusmeditsiin

Alar Krautman, Lahemaa Tervisekooli juhataja.

Meie esiisad, kes asustasid selle maa üle 10 000 aasta tagasi, on olnud võimas rahvas. Meie esivanemad olid nomaadid, kütid, maaharijad, karjakasvatajad, viikingid, maadeavastajad, vallutajad, kaupmehed ja küllap tegelesid veel paljude erinevate asjadega. Nad olid hõivanud ühe väga väärtusliku maa, mida praegu kutsume Eesti- maaks. Soodne asukoht on olnud maarahvale ka suureks nuhtluseks, sest need alad on olnud ihaldusväärseks saagiks meie kõikidele suurtele naabritele.

Selle maa rahval on olnud väga raskeid aegu nagu keskaegsed sõjad, katkud, orjastamised jpm. Oleme kuulnud väidet, et kui ühte rahvast jääb alla miljoni, siis on ta väljasuremisoos. Teades seda on tähelepanuväärne, et eesti rahvas, keda pärast katku jäi järgi vaid vaevalt kolmkümmend tuhat, suutis säilitada suurte ja arenenud rahvaste keskel oma keele, tavad ja kultuuri. Eesti Pärimusmeditsiin on osa rahva olemisest, see ei saa eksisteerida eraldi muust rahvapärimusest nagu regilaul, rahvatants, vöökir, ehituskultuur (suitsusaunad ja savionnid), loomapidamine, talgud, ilmaennustamine, hiied, suhtumine elusasse jms. Algselt arenes meie ravimisekunst välja väga praktilistest igapäevavajadustest. Sõjaperioodil õpiti ravima haavu ja põletikke, amputeerimist ja muid selliseid ekstreemseid raviviise. Rahuajal, kui tehti palju tööd, siis vajasid ravimist raskest tööst kurnatud liikmed, nakkus-, kopsu-, ja silmahaigused, nälg jms. Üha enam tekkis ravitsejaid, kes pidid hakkama saama oma kogukonna väga erinevate haiguste ravimisega, sest kaugemalt abi otsimine oli pikkade vahemaade läbimine tõttu aeglane. Eestist on käinud läbi väga palju erinevaid rahvaid, kes kõik on jätnud oma jälje meie raviviisidesse. Kuna kirjaoskus saabus Eestisse alles väga hilisel ajal ja esimesed üleskirjutajadki olid enamasti „mõisauksu“, saame seda, millega meie esiemad isad tegelesid, ainult aimata, oletada ja tuletada suulistest pärimustest, kui suudame mõista maa-

rahva vajadusi ja mõttemaailma.

Muinasajal kasutati ära peaaegu kõik, mis loodusest võtta oli - taimed, muld, savi, kivid, vesi, tuli. Selles on suur sarnasus India traditsioonilise raviviisi ajurvedaga, kus öeldakse, et kõik ümbritsev mõjutab meid kas ühes või teises suunas ehk midagi on millegi vastu alati kasulik. Mida enam inimene „targemaks“ on saanud, seda valivamaks ta on muutunud erinevate looduse komponentide suhtes, soovides kasutada vaid eriti tõhusaid raviviise. Sellega on aga tihti kaotatud ka osake algsest tunnetusest, teadmistest ja oskusest.

Väga tugevaks ravivaldkonnaks on olnud läbi aegade sõna ja hääle kasutamine. Regilaulud, loitsud, lausumised, riitused, palved, soovid jms. on saatnud meid muinasajast tänapäevani. See kõik on raviviis, mida on raske alahinnata ja mille areng on olnud mitmepidine - olles nii kaotanud kui arenenud erinevatel ajahetkedel.

Kolmas valdkond on loomad ja putukad. Rästikud, kaanid, mesilased ja sipelgad on tuntud ravivahendid siiani. Muidu väga konservatiivse meditsiinisüsteemiga riigis Prantsusmaal on tänapäeval kasutusel kliinikud, kus ravitakse vaid apiteraapiaga (mesilasemürgi ravi). Hirudoterapia ehk kaaniravi on jällegi paljudes maades populaarsust kogumas, kuna hirudiin, mis mõjutab meie immuunsüsteemi, võimaldab meil mõjutada paljusid haiguseid. Tasuks meilgi siis need esivanemate väärtuslikud teadmised jälle taastada ja au sisse tõsta.

Eestlase üheks olulisemaks paigaks on olnud saun, seda nii eluasemena kui ravikohana. Saunas käimine kui terviseprotseduur on olnud meie külmas kliimas alati au sees, samuti saunakombed ja tugevad tavad. Saunaga seoses liikusid emaliini pidi perest peresse nõ. naistetarkused raseduse, sünnituse ja laste tervise kohta. Hilisemal ajal tehti saunas peale kompresside, ravihihtlemiste ja muidu mudimiste ka vere laskmist, pandi kuppe ja tehti muid tervistavaid raviprotseduure.

Omaette teemana võib välja tuua käelised raviviisid - luude ja liigeste korrigeerimised, soonetamine, käte pealepanek, väe korrastamine ja laste tallumine vanemate seljal. Me teame hästi Rootsi, Hiina, Jaapani ja Tai massaaži kohta, kuid oma tõhusad kaelasoonte mudimised, kõõluste töötlemised ja kondiväänamised, mis olid aastatuhandeid meil Eestis igapäevases kasutuses, oleme lasknud unustustehõlma langeda. Küllap oleme tihti arvanud, et mujal on paremad asjad, et oleme teistest justkui maha jäänud, (teiste varasem kirjaoskus, paremad masinad, uhkemad riided, kombekamad kombesid jne.) kuid ravi pu-

hul ei ole tehniline areng tihti eeliseks, pigem isegi vastupidi. On teada rahvapärismi, kus Venemaal arvati, et kõige vägevamad ravitsejad on Eestis, eestlased jälle arvasid, et küllap kõige kangemad nõiad on ikka Lapimaal.

Iga enda tervisest ja Eesti pärimusest hooliv inimene võiks osata elementaarseid võtteid ja toiminguid, millega oma pereliikmeid kergemate hädade puhul aidata. Lihaspinge või valutava koha puhul ei pea kohe tõttama massööri otsima, sest oma abikaasa, ema või laps saaks siin aidata. See on mõtteviisi küsimus - kas usaldada ainult teisi või võtta vastutus ise oma pere tervise eest ja kergematel juhtudel püüda oma perekonnas-kogukonnas ise hakkama saada.

Alar Krautman on Eesti Pärimusmeditsiini Ühingu eestkõneleja ja Lahemaa Tervisekooli juhataja. Hetkel on Eestis alustatud pärimusmeditsiini õpetamist Lahemaa Tervisekoolis. Samaaegselt on koostamisel Eesti Pärimusmeditsiini kutsestandard, et taotleda pärimusmeditsiini saamist riigipoolt tunnustatud ametiks.

Infot õppimise kohta saab
www.lahemaatervisekool.ee

Välismaa: TING kui jutusauaringist kantud kogukondlik praktika

Erki Kaikkonen, antropoloog, Gaia Hariduse sotsiaalse grupi juht

See oli eelmise aasta suvel, kui ma üleöö eneselegi ootamatult sattusin Eestist Norrasse, oma-mata päris selget arusaama, kuhu ma lähen. Usaldasid vaid sõber Tomi, kes mind ühepäevase etteteatamisega kaasa kutsus. Pidavat olema mingi kogunemine.

Sõitsime mägede vahel üles-alla keerutava bussiga kui labürindis ja jõudsimegi sündmuspaika, Friehamni. Kogunemise nimeks oli Ting ja sedakorda koguneti ühisesse laagrisse mägedes 600m kõrgusel merepinnast. Laagripaika jõudes võeti meid väga soojalt vastu, justkui meid olekski oodatud, kõik, keda kohtasime, tervitasid meid „Welcome home“ ehk „tere tulemast koju“, embasid meid ja küsisid, kes me oleme ja kust tuleme. Hea oli jõuda võõrasse kohta maailma katusel mägedes, kogedes end teretulnuna ja vastuvõetuna lihtsalt selle pärast, et oled olemas.

Õhtul enne seitset kõlas mitmeid kordi hüüd „food circle“ ja inimesed kogunesid ühes söögi-nõudega ühisesse suurde ringi. Siis sain võimaluse saada aimu, kui palju meid seal on. Sain kokku natuke üle saja, hiljem jäigi see arv igapäevaselt 90 ja 130 vahele, kuna pidevalt oli nii äraminejaid kui juurdetulijaid. Söömingis seisti

esimalt ühises suures ringis ja lauldi mõni traditsiooniline Tingi või Rainbow laul ning seejärel istuti ja toidu valmistanud toimkond tutvustas sööki ja asus seda igale ringisistujale jagama. Ja nii kohtusid kõik kaks korda päevas ühises söömingis, mis läks sujuvalt üle vahel kolm tundi kestvaks jutusauaringiks, kus siis jagati oma rööme ja muresid ning räägiti Tingiga seotud praktilistest küsimustest ja langetati otsuseid, mida ja kuidas teha.

Esimese päeva lõpul, olles osa saanud kõigest eelkirjeldatust ja veel paljudest imelistest kohtumisest igas vanuses inimestega, puhkesime me Tomiga ilma nähtava põhjuseta naerma ja tundus, et meie naerul ei tulegi lõppu. Olgu öeldud, et nii me naersime iga päev üksi ja koos, sest see oli just viis, kuidas see sotsiaalne ja looduslik

Foto: Michael Perlmutter (Rootsi). Pildil on 2009. a TINGi kogunemine Norras.

keskkond mõjus. See oli siiras rõõm olemisest, ilma et keegi oleks sinult midagi oodanud, tohtides olla just see, kes sa oled ja sisustades oma päeva just sellega, mille järele süda kutsub. Kõlab ju nii, et seda me võime iga päev niigi teha! Aga Tingil tuleb sellele hoopis teine tähendus, see, mis sünnib siis, kui sul ei ole mitte kuhugi joosta ja sa oled väljaspool oma igapäevaseid sotsiaalseid rolle ja tegemisi. See on võimalus mõista, kui vähe sa tegelikult eluks ja rahuloluks vajad. See on olla kogukonna liige, kus sa oled vastuvõetud lihtsalt selle pärast, et sa oled hetkel siin ja et oled olemas, väga avatud ja soojade inimeste keskel, kellest igapäevaga võid igal hetkel vestlusesse laskuda ja end sellesse unustadagi. Või hoopiski olla lihtsalt omaette kellegagi suhtlemata.

Kes siis on need inimesed, nii noored kui vanad, kes üle kogu Põhjamaade ja kaugemaltki tulevad kokku juba 1974. aastast, üksikult, perede ja sõpradega? Need on inimesed, kes ei ole rahul

sellega, kuidas ühiskonnas on elu-olu korraldatud ning otsivad ja praktiseerivad selliselt koos käies 2 korda aastas 1 kuu jooksul viise, kuidas üksteisega ja looduskeskkonnaga harmoonilises suhtes olla. Iga päev toimub erinevaid töötubasid, mida siis erinevad osavõtjad välja pakuvad. Toimuvad erinevad jutusauringid ehk südamejagamise ringid ja meeste ning naiste jutusauringid, kus räägitakse teemadel ja asjust, mille jagamiseks igapäevases elus kohta ei ole. Kes tahavad, võivad osaleda erinevatel laagrielu parendavatel ehitustöödel, sest alati on neid, kes leiavad mõne viisi, kuidas midagi kõigi jaoks paremaks muuta. Samuti võib ühineda meeleoluka köögitoimkonnaga, kes lõkke ääres muusikute pillihelide saatel põnevaid ja väga tervislikke roogasid valmistavad ning kogeda, mis tunne on jagada roogasid ühises söömaringis olijatele ja kogeda inimeste tänulikkust.

Olgu öeldud, pole Tingil nagu ka Rainbow'l osalustasu, vaid peale ühist söömist kogutakse toidu ja muude kulutuste tarvis annetusi. Alati on neid, kellel ei ole palju anda ja neid, kellel on. Ringis liigub nn „Magic hat” - maagiline müts, kuhu siis meeleoluka laulu saatel annetusi kogutakse. Olgu öeldud, et annetusi on alati piisavalt kõigi oluliste kulude katmiseks ja jääb ülegi valmistamiseks ette järgmist Ting kogunemist. Tingi üks kesksemaid sündmusi ja kulminatsioonipunkte on täiskuupidu.

Ting ei ole organisatsioon, Tingil ei ole juhti, juhete ega võimuhierariat. On inimesed, kes erinevatel hetkedel võtavad vastutuse erinevate individuaalsete ja kollektiivsete vajaduste eest juba kasvõi selle läbi, et nad toovad need teemadena esile ja kõik olulised ja igapäevased otsused langetatakse ühises jutusauringis, mis on ka peamine Tingi osaluspõhine juhtimispraktika. See on ka koht, kus tuuakse välja erimeelsused ja need ka lahendatakse. Jutusauring on individuaalse ja kogukondliku sotsiaalse tervise tagaja ja kogukonna süda ning koht, kus igaühel on võimalus olla ära kuulatud ja vastu võetud sellisena, nagu ta on.

Selle suve Ting toimub meile üsna lähedal Soomes, Turu lähedal Kemis 19. juunist 7. juulini. Tingi toimumispaika hakatakse kogunema ja ettevalmistusi tegema juba 12. juunil täiskuu ajal, millest alates on kõik oodatud ja teretunud. Talvisel Tingil, millel osalesin ja mis toimus samuti Soomes, paluti edasi öelda, et eestlased on suvisele Tingile väga, väga oodatud.

Soovitan seda soojalt, kasvõi juba seetõttu, et pärast Tingil osalemist on tunne, justkui terve Skandinaavia oleks täis sinu enese pereliikmeid ja kõikjal on ees ootamas sõbrad.

In Lakech (sina oled mina ja mina olen sina)
Erki Kaikkonen

Südame asi – rööm üheskoos tegutsemisest

Ühismeditatsiooni „Südame asi” korraldajate vestlusringis arutasid Kristina Paškevičius, Ursula Udras, Elbe Kuldmäe, Piret Kase, Kaie Palumets, Raido Rõivas ja Indrek Paide, mis tegi „Südame asjast” nii eduka ja röömu pakuva ettevõtmise. Jutu pani kirja Anne Veskimester.

23. mail kolmekümnes paigas toimunud üle-eestiline meditatsioon „Südame asi” oli nagu nurgakivi panemine, kus olid kohal kõige teadlikumad, usuvad korraldajad. Kuid see pole kõik. Kavas on „Südame asja” vaikselt edasi arendada.

Mis toimus Vabaduse platsil

Kõik kulges sujuvalt. Juba tantsust Universaal Universumi trummikooli saatel hakkas kõik toimima – terve plats löi kaasa, ükski ei seisnud häbelikult serva peal. Tants oli justkui ajast väljas, läks sujuvalt üle meditatsiooniks, meditatsioon Margus Aru lauluks ja ringis sumisevaks mesilastaruks, see omakorda käte õhku loopimiseks ja plaksutamiseks. Paljud, kes hiljem Vabaduse väljakult läbi käinud, ütlevad, et see on täiesti muutunud koht. Tekkis röömus ja puhas energia.

5 rütmi tants „Südame asja” soojendusena 23. Mail Tallinnas Vabaduse väljakul

Olime nii tugevad, meiega taheti liituda. Liitis meid ka sümbolika – „Südame asja” särgid, mandala, laul, märgid. Kõik meeled olid hõivatud – nägemine, kuulmine, kevade lõhnad... Kui seda kõike poleks olnud, siis sellist ühtsust poleks tekkinud. Läbi selle loodi tugev energia, mis liitis ka need, kes ei teadnud Südame asjast midagi.

Ühe eestegija meenus:

„Tohutu härdus ja tänu täitsid südame, tohutu austuse, röömu ja armastuse segu kõigi vastu – Indreku, Kristina, Raido, Elbe, Ursula, Katre ja

paljude teiste osalejate/eestegijate vastu... Tunne, et need on "minu inimesed" ja "nende inimestega teeme veel suuri asju", viime elu Eestis ja maailmas edasi. Ja muidugi lõputu kallistamine, andumine, üheskoos rändamine. Praegugi on veel natuke palaviku tunne, kõik justkui hõõgub sees..."

Asjade algusest

Raidol on meeles, kuidas Indrek ühel aastaalguse kokkusaamisel ütles, et ta elu kõige võimsam kogemus siiani on olnud Muuga retriit. Samas rääkis ta vahetult enne kokkusaamist Pireti edastatud visioonist korraldada ühine südameditatsioon Vabaduse väljakul. Selgelt oli tunda, et juba selsamal õhtul pani ta paika plaani, lahterdas ära, mis vaja teha. „Vaatasin kõrvalt, et siit hakkab midagi vägevat tulema,“ nendib Raido. See oli jaanuari alguses, keegi ei teadnud siis „Südame asjast“ veel midagi. Esimene järelalus: väga oluline on selle inimese mõte ja käitumine, kelle käes on ohjad. Tema määrab kõik.

Kes „Südame asja“ vedas ja miks

Selle koha pealt on korraldajate hulgas eri arvamusi. Kui küsida, kes oli üks ja ainus, siis võib tunduda, et seda nagu ei olnudki. Meeskonnatöö oli see, mis toimis.

Indrek: „Minu jaoks on „Südame asja“ keskmes olnud Kristina kui juhendaja, kes leidis meie jaoks kohad, kus kõndida. Pigem löi „Südame asi“ ennast ise. Meie roll oli ainult vastu võtta.“ Kui Indrek tunnetas, nagu tulnuks kõik asjad läbi Kristina, siis Kristina enda jaoks oli just Indrek see sammad, kuhu toetuda: „Kui ise tundsin, et ei jõua või ei saa, siis võisin kindel olla, et Indrek teeb ära.“ Indrek tunnistab, et „Südame asi“ oli tema jaoks täielik pühendumus, prioriteet, mille teadlikult endale võttis. Sama tunnistavad kõik teised, kel suurem koorem kanda oli. Indreku jaoks oli see protsess raske just hirmude ületamise koha pealt. „Võib-olla väljenduski mu pühendumus selles, et olin kogu aeg olemas.“

Lõpukallistuse ring

Kaie näeb asja nii: Indrek kui meie selgroog, Kristina kui meie süda ja kõik muu sinna ümber põimunud. Ei Indrek ega Kristina öelnud kunagi, et pole aega, alati olid olemas, abiks, kohal. Indrek kuulas kõik ära, võttis asja kokku ja andis teistelegi teada. Testis ära, käis läbi kõik võimalused ja kõrvaldas hirmud. Samas olid suured käärid selle vahel, mida teised tunnetasid, ja selle vahel, mida iga ta ise tundis. Elbe nägi ka neid auke, mis Indrekul tekkisid. Ta meenutab, kuidas ühe sellise kohtumise järel, kus Indrekul juhe kokku jooksis, saabus listi paar tundi hiljem nii südamlilik, põhjalik ja ülevaatlik kiri, et aina imesta.

Igaüks tegi „Südame asja“ korraldades läbi omaenda protsesse, teadvustades neid endale. Piret võtab kokku: korraldus hakkas vabamalt voolama sel hetkel, kui teadvustasime endile, et me ei tee seda kellegi teise jaoks, vaid iseenda jaoks.

Mis tõi edu ja tegijate rahulolu

Raido leiab, et üks põhjus, miks kõik nii hästi kulges, oli see, et keskendusime lahendustele, ärategemisele. Mitte sotsiaalsele lävimisele, vaid ülesannetele. Kõik toetasid üksteist lahenduste leidmisel. Ja polnud nii, et kell kümme õhtul lõpetame – kui vaja, tegime kella kolmeni öösel, kuni asi valmis. Kõik eesmärgi pärast. Kaie leiab, et ju seepärast meeldis üritus ka inimestele nii hästi, et kooskõlas olid need, kes tegid, kuidas ja mida tehti. Puudusid ambitsioonid, aeti ühist asja. Oli tunne, et kui vaid saaks anda selle heaks. Kui keegi saigi mingi rolli, siis teda usaldati, et ta annab oma parima ja teeb nii hästi kui oskab. Keegi ei hakanud vaidlema või õpetama, puudus kontrolli vajadus.

Kristina tunnistab, et tundis kohati, et oleks võinud mõnda asja võib-olla inimestele paremini teada anda, sest ta pole nii hea infolevitaja kui Indrek, aga keegi ei hakanud ka üle küsima, kõik usaldasid. Ise usaldas samuti teisi, lisab ta.

Indrek märgib, et hea oli seegi, et olid kindel siht, eesmärk ja kuupäev. Ei tekkinud vajadust üksteisele ära teha, kõik olid tegelikult viimse hetkeni valmis ka oma rollist loobuma, isegi Kristina. Samas kui mingit teksti lihvisime, siis enne ei saanud lõpetada kui kõik jäid rahule. Asi ise oli nii hea ja tugev, et see justkui köitis enda külge järjest just need inimesed ja just sel hetkel kui neid vaja oli. Tõestasime tegelikult iseendale, et see südame asi, mida tulime koos propageerida ja tegema, ongi võimalik. See on asi, kus sõnade taga peab ka sisu olema. See kõik oli läbi tunnetatud.

„Südame asi“ kui pere

Kõik oli tõesti armastusega tehtud, nagu näiteks mandala, laul ja särgid, mis Kaie kaudu oma kaunis pakendis kohale jõudsid – nimed piltidega, juhendid jne. Kõik oli imeline. Särgi tellimine oli „Südame asja“ sees nagu oma väike maailm, kus arenesid peresuhete laadsed kontaktid, arutati värvi sobivust silmadega ja sobiva numbri leidmist rinnaümberrõõdu järgi. Nii tekkis särgitellijatega samasugune peretunne nagu kogu meeskonnal omavahel. Südame asja ajades tuligi tunne, et võiksime olla töökaaslased, kes teevad tööd enda ja teiste rõõmuks, nii et ei saa arugi, et see töö on. Tegelikult oleme niivõrd erinevate taustadega inimesed, et leiaksime igaühele vastava positsiooni oma kogukonnas. Võiksime olla *Rõõmu kogukond* (mida veab näiteks Rõõmu Laine :).

Seegi oli imeline, kuidas tekkisid õigel hetkel inimesed, kes ühe või teise lõigu enda kanda võtsid. Kedagi ei kutsunud eraldi, kõik kutsed olid suures meililistis, kõigil oli võimalus liituda ja panustada. Ideed võeti avasüli vastu, parimad mõtted settisid lõpuks välja. Kõik käis tohutu toetuse korras, üksteist kiideti, austati, imetleti... seal kõik algas. Kes aga organiseerimisel kaasa läi, tahtis seda väga teha. Tunne, et oled südamest ja hingest tahtnud panustada, on oluline tugevus. Need inimesed ei ole juhuslikult kokku sattunud, nad on meie hingegrupi inimesed, oleme juba kuskil eludes midagi suurt teinud. Kaie leiab, et seda on isegi natuke piinlik tööks nimetada, see on olnud puhas rõõm ja loomise protsess.

Armastuse uus mõõde

Indrekut häirib Tammsaare ütlus, et tee tööd ja näe vaeva, siis tuleb ka armastus. Selle tahaks ümber öelda, et tee tööd ja tunne rõõmu, siis tuleb ka armastus. Tegelikult andsime sellega armastuse mõistele uue kvaliteedi – läbi vaeva võib ju ka armastus tulla, aga see on teistsugune. Paremu muuta vaevatud armastus rõõmsaks armastuseks!

Kristina meenutab, et eriti palju eriarvamusi ei tekkinudki – alguses olid mõned pikad arutelud, aga kui pilt hakkas juba looma, siis tuli kõik nagu iseenesest, sündis protsessi käigus ja tuli lihtsalt usaldada.

Ursula meenutab: „Kui tekkiski moment, kus oli mure, et kust seda või teist saab, siis Kristina oli tihti see, kes ütles, et see on juba olemas. Nii lahe – kunagi polnud momenti, et ei saa midagi. See ongi avanemine – kõik on meie jaoks juba olemas.“ Ursula peab müstiliseks, et kõik, mida taotlesime, ka tuli. Vahepeal täiendasime oma taotlust ja andsime sellega talle veel väge juurde.

Saime kinnitust, et lihtsuses peitub ilu – käisime ka ise läbi vaeva, ja mida lihtsamaks asjad tegime, seda paremaks nad läksid. Kui me end enam piasjadega ei vaevanud ja andsime need vabaks – kui läheb nii, siis läheb, aga võib minna ka teisiti –, siis muutus kõik lihtsaks ja hakkas voolama.

Indrek meenutab: „Hea näide on kodulehe teke – läksime Rakverre meditatsiooni läbi tegema, teel sinna selgus, et kuna kodulehe tegija Ando elab Lool, siis läheme tagasiteel tema juurest läbi. Seal saigi otsustatud kodulehe lõplik variant. Aga välja sõites polnud me seda kavatsenud, see lihtsalt tuli.“ Kogu protsessile oli iseloomulik, et võtsime vastu need võimalused, mis tulid, ja kui nägime läbi, et üldises plaanis on just nii antud, siis sai edasi minna.

Tagantjärele tarkusena tõdesime, et meediast on mõtet kaasata neid, kes teemaga haakuvad, nendega isiklikult suhelda ja neile isiklikult läheneda. Haakusid ennekõike need, kelle hinge „Südame asja“ teema puudutas. Kel vaja teada, see teadis – kes kohal olid, lihtsalt pidid seal olema.

Kaie: „Tunnen end nende suurte meistrite seas natuke lillelapsena, ei ole veel nii palju kogemusi ega ka teadmisi, oskusi ja võimeid... Aga samas *need inimesed toovad minus esile just sügava ja tugeva armastuse tunde*. Tunne, et neile ei tahaks iial haiget teha või midagi halvasti öelda, et neid kaitseks viimse veretilgani ja annaks kõik ära, mis anda saab. Et need on minu inimesed.“

Juba keerlevad korraldajail peas uued mõtted – suvetuur, e-pood (märgid, särgid, pastakad, mandala plakatid, kotid, tassid), pööripäevameditatsioonid, lastele ja noortele ning eakatele suunatud projektid, koolitused. Mõttes on omalaadse Südame arengukeskkonna loomine, mis koondaks erinevaid südame ruumi avanemisele, südames elamisele ja südamest tulevale loovusele suunatud projekte, koolitusi, ettevõtmisi.

Korraldajad usuvad, et 23. mail sai istutatud seeme, millest tulevikus kasvab palju ilusaid vilju. See on olnud ühismeditatsiooni korraldamise taotlustes algusest peale.

